

תקות מנחם

גיליון מס' 207

יו"ל לקראת ש"פ מטות מסעי
כ"ח תמוז
ה' תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - א'

מחזור כ"ט שנת הז"ך

בעז"ה מוצש"ק פרשת מטות מסעי כ"ח תמוז ה' תהא שנת עליון - 5770 - ה'פרצת סיום הלכות אישות והתחלת הלכות גירושין

אישות בפרשת נדרים

א. הקשר של הלכות אישות לפרשת מטות הוא בולט; תחילת הפרשה היא פרשת נדרים, והרבה הלכות בנדריים קשורים באישות וביחסים בין הבעל לאשתו, וכמו שנאמר בסיום הפרשה¹: "אלה החוקים אשר ציוה ה' את משה בין איש לאשתו".

וזו הפעם הראשונה בתורה, שמדובר ע"ד הלכות ביחסים בין איש לאשתו.

ובהלכות אישות מדובר רבות על דיני ארוסה ונשואה והיחסים ביניהם. ובפרשת נדרים מדובר באיזה אופן מיפר הבעל (ואיך יתקיים) הנדר בארוסה ובאיזה אופן בנשואה.

וכמו שכותב רש"י שבפסוקים (ז-ח-ט): "ואם היו תהיה לאיש וגוי: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה וגוי: ואם ביום שמעו אישה יניא אותה והפר את נדרה וגוי", ואומר רש"י² שפסוקים אלו מדברים בארוסה, ובפסוקים (יא-יב-יג-יד): "ואם בית אישה נדרה וגוי", עד: "כל נדר וכל שבועת איסר לענות נפש, אישה יקימו ואישה יפרנו", מדברים בנשואה.

ולכן מסכת "נדרים" היא אחת המסכתות הראשונות של סדר נשים, כי הם קשורים בהפרת וקיום הבעל לאשתו הארוסה או הנשואה, שדינים אלה מתחילים מיד בתחילת האירוסין או הנישואין, וכמו שביאר סדר זה הרמב"ם בהקדמה לפירוש המשניות [כ"ז מורה על קשר האישות הקרוב של הבעל לאשתו הארוסה או הנשואה, ולכן יכול להפר או לקיים ואד"ש אומר שמורה גם על האישות של הקב"ה וישראל].

תנאי בני גד ובני ראובן

ב. עוד ענין בולט בהלכות אישות שלקוח מפרשת מטות; בהלכות אישות מדובר על עשיית תנאי בקידושין, וכותב שאת הפרטים בהלכות התנאים לומדים מתנאי בני גד ובני ראובן שבפרשתנו מטות וכותב³: "בכל מקום שאתה שומע המקדש על תנאי כך וכך, או הנותן גט על תנאי כך וכך, או המוכר או הנותן

על תנאי – תדע שהתנאי יש בו ארבעה דברים אלו שביארנו וכו', ואם חסר אחד מהם אין כאן תנאי: . . . שכלילת התנאי עם שאר ארבעה דברים מתנאי בני גד ובני ראובן למדו אותם חכמים; אם יעברו בני גד וגוי ואם לא יעברו⁴; ותנאי זה לא היה לא בגיטין ולא בקידושין וכו' [ולכן פוסק הרמב"ם שגם בדיני ממון צריך לכפול התנאי וכל הארבעה דברים].

ופרשת בני גד ובני ראובן כתובה בפרשת מטות⁵: "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאוד וגוי", ואח"כ כל הפרק מדבר ע"ז ועל התנאים שעשה איתם משה.

וכל הארבעה דברים שצריכים להיות בכל תנאי שלומדים מתנאי בני גד ובני ראובן בפרשת מטות, שכותב ע"ז הרמב"ם בתחילת הפרק⁶, וז"ל: "המקדש על תנאי אם נתקיים התנאי מקודשת, ואם לאו אינה מקודשת וכו'. וכל תנאי שבעולם בין בקידושין בין בגירושין, בין במקח בין בממכר, בין בשאר דיני ממון – צריך להיות בתנאי ארבעה דברים: ואלו הם הארבעה דברים של כל תנאי א) יהיה כפול [כמ"ש הר"מ אח"כ בהלכה י"ד: שלמדו חכמים מתנאי בני גד ובני ראובן ממ"ש" אם יעברו בני גד וגוי ואם לא יעברו", וכן לומדים מכך כל שאר הארבעה דברים], ב) ושיהיה הן שלו קודם ללאו, ג) ושיהיה התנאי קודם למעשה, ד) ושיהיה התנאי דבר שאפשר לקיימו. ואם חסר התנאי אחד מהם, הרי התנאי בטל, וכאילו אין שם תנאי כלל, אלא תהיה זו מקודשת או מאורסת מיד, ויתקיים המקח או המתנה מיד, וכאילו לא התנה כלל, הואיל וחסר התנאי אחד מן הארבעה". עכ"ל הרמב"ם.

קדושת ישראל

ג. בהלכות אישות מדובר שהאישות צריכה להיות ע"י חופה וקידושין ובקדושה, ולא בהפקר ובזנות, ובתחילת הלכות אישות⁷ כותב הרמב"ם: ". . . וזו הנקראת קדושה, משנתנה

4 מטות לב, כט-ל.

5 לב, א.

6 פי"ו הי"א-ב.

7 פי"א הי"ד.

1 ל, יז.

2 מהספרי נדרים סו, ב, סז, א. ירושלמי נדרים פי"ה הי"א.

3 הלכות אישות פי"ו הי"ג-יד.

"תקות" חוט השני¹⁵

- סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.
- א. בפרשת מטות, הלכות נדרים באישות ארוסה ונשואה.
- ב. בהלכות אישות, תנאי בקידושין, מדין תנאי בני גז ובני ראובן בפר' מטות.
- ג. בפרשת פינחס ומטות המלחמה בזנות ולקדושת ישראל.
- ד. בפרשת מסעי: "לטוב בעיניהם תהיינה לנשים".
- ה. שלמות האישות והנישואין של הקב"ה וישראל בגאולה השלמה, ומסעי – עד הגאולה.

* * *

בעז"ה יום ה' פרשת דברים, ד' מנחם אב

ה' תהא שנת עליון

סיכום הלכות גירושין והתחלת הלכות יבום וחליצה

גט וס"ת – סוד מרע ועשה טוב

א. בשנה הראשונה לנשיאות כ"ק אד"ש מוה"מ, לפני כ' מנחם-אב, יום ההילולא של אביו הרלו"צ נ"ע, ביקש הרבי מהרה"ת דוד שיחי' רסקין שיכתוב לו דבר תורה ששמע מאביו הרלו"צ (כי משפחת רסקין שמשו את אבי הרבי בשנותיו האחרונות בעיר גלותו אלמא-אטא, כי הם גרו שם). והרב רסקין כתב לרבי ששמע מהרלו"צ שביאר מה שכתוב בתנאי סוף פרק מא בקשר לכוונה לשמה לעכב בלימוד התורה היא ההכנה שבתחילת הלימוד, "וכמו בגט וספר תורה שצריכים לשמה לעכב ודיו שיאמר בתחילת הכתיבה 'הריני כותב לשם קדושת ס"ת או לשמו ולשמה כו'".

וביאר הרלו"צ ש"גט וס"ת" הם כנגד "סוד מרע" "ועשה טוב"¹⁶, גט – סוד מרע, וספר תורה – עשה טוב.

ואח"כ בהתוועדות כ' מנחם-אב ביאר כ"ק אד"ש ענין זה בפרטיות.

אישות וגירושין – עשה טוב וסוד מרע

ב. ע"פ הסיפור הנ"ל שענין הגט הוא "סוד מרע", אפשר לומר עפ"י שהלכות אישות והלכות גירושין, מורים על "עשה טוב וסוד מרע";

ענין הגירושין הוא ענין ה"סוד מרע" כמ"ש בתורה בפרשת כי-תצא: "והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר", היינו, שהגירושין הם דחיית הרע והשלילה.

שזהו ענין והמשך הלכות אישות וגירושין "אישות" – הוא "עשה טוב", ו"גירושין", הוא "סוד מרע" – דחיית וביטול הרע.

ג. ואפשר לקשר זאת גם עם הפרשיות מטות ומסעי, [שהרי התחילו את הלכות גירושין כשסיימו את הלכות אישות (בשבת פר' מטות-מסעי)]; כי אמנם התחילו ע"פ ה"מורה שיעור" את הלכות גירושין ביום ראשון של פרשת דברים אבל מצד "מתכיפין התחלה להשלמה" [כפי שכתב אד"ש בקשר לזה למארגן שיעורי וסיומי הרמב"ם בבית משיח – 770, הרה"ת מנחם נחום שי' גערליצקי הנוסח שכתוב ב"מרשות לחתן בראשית"] מיד עם הסיום מתחילין הלכה הבאה; ז.א. שכבר בשבת מטות-מסעי התחילו את הלכות גירושין.

ומטות-מסעי מורים על הענין של "סוד מרע ועשה טוב";

התורה – נאסרה הקדשה, שנאמר⁸: 'לא תהיה קדשה בבנות ישראל'. לפיכך כל הבעל אישה לשם זנות בלא קידושין לוקה מן התורה, לפי שבעל קדשה.

ועל חומר ענין הזנות, וביותר עם בנות אומות הגויים מדובר בפרשיות בלק פנחס ומטות, שבסוף פרשת בלק נאמר⁹: "וישב ישראל בשטים [שהוא גם מלשון סוטה ורוח שטות], ויחל העם לזנות אל בנות מואב". ועל כך כתוב בפסוקים הבאים ועל שהרגו בהם, וקנאותו של פינחס שהרג את זמרי ואת המדינית על זאת. ובתחילת פרשת פינחס מדובר על השכר שקיבל עבור קנאותו.

ואח"כ בפרשת פינחס (שבאה בהמשך לבלק, והתחילו ה' אישות בפר' פינחס) על ציווי ה' במלחמה במדין על דבר פעור והזנות כמ"ש¹⁰: "צורו את המדינים והכיתם אותם", ואח"כ בפסוק הבא אומר רש"י "שהפקירו בנותיהם לזנות".

ואח"כ בפרשת מטות¹¹ מדובר בפרטיות ע"ד המלחמה בפועל ואח"כ נאמר¹²: "ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסור מעל בה' וגו' ותהי המגפה בעדת ה'". ואומר רש"י: "בדבר בלעם. אמר להם . . . בואו ואשיאכם עצה; אלוקיהם של אלו שונא זימה וכו"¹³.

היינו, שאלו הם הפרשיות שמודגש ביותר חומר עבירת הזנות עם בנות האומות והמלחמה בהם [וזו גם המלחמה ב"מדין" – במדון ומחלוקת, כמבואר במאמרי רבותינו נשיאנו, ובפרט בקונטרס "החלצו", כמבואר בספרים שע"י תאוות הזנות, שכ"א דואג לעצמו ולתאוותו, באים למחלוקת].

לטוב בעיניהם תהיינה לנשים

ד. ובפרשת מסעי אנו מוצאים עוד ענין הקשור באישות; בתחילת הלכות אישות ע"ד הנישואים שצריכים להיות ע"י חופה וקידושין, והנישואין הן עם מי שהאדם רוצה, ובענין זה כתוב בסיום פרשת מסעי בקשר לבנות צלפחד¹⁴: "לטוב בעיניהם תהיינה לנשים וגו'".

שלימות האישות בגאולה

ה. שלמות האישות והנישואין בין הקב"ה ועם ישראל יהיה בגאולה הקרובה והשלימה ע"י מלך המשיח, ומסעי מביאנו עד ירדן ירחו – מלך המשיח והגאולה השלמה, ובפרט בימים אלה שיהפכו ויהיו ימי גאולה ושמחה.

ו. בגליון הקודם נכתב ע"ד שבסיום ספר השלישי כותב הרמב"ם ע"ד גודל השלום ושכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם וכביאר אד"ש שהתורה המשולשת קשורה בשלום שענינו להכריע. וברמב"ם נאמר זה בסיום ספר שלישי, ואומר אד"ש שיש כאן 3 הלכות ברציפות שמסתיימות בענין השלום: א. סיום ה' תענית – בפסוק "והאמת והשלום אהבו". ב. סיום ה' מגילה וחנוכה מסתיים ע"ד כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם. ג. סיום ה' אישות מסתיים במילים "וישלום על ישראל".

8 תצא כג, יח.

9 כה, א.

10 פינחס כה, יז.

11 פ' לא.

12 פ' טו-טז.

13 בגמ' סנהדרין פ' חלק קו, א, וסיפרי.

14 לו, ו.

15 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

16 תהילים לד, טו.

"מטות" כפי שאומר כ"ק אד"ש בשיחות מורה על תוקף של היהודי בעבודת ה' שדוחה כל ענין של רע ונסיונות – **"סור מרע"**.
ו"מסעי" מורה על ההתקדמות של יהודי, וכל עניני תורה ומצוות באופן של "הולך ומוסיף"¹⁷ "הלוך ונסוע"¹⁸; **"עשה טוב"**.

הרמב"ם – להביא לימות המשיח!

ד. וב"מטות-מסעי"; הסדר הוא **"סור מרע"** ואח"כ **"עשה טוב"** (כי כך הסדר בכתוב, ושייך לכל הזמנים), אבל הסדר ברמב"ם הוא **אישות ואח"כ גירושין**; **עשה טוב לפני סור מרע**; ואפשר לומר שזהו ע"פ דברי כ"ק אד"ש מה"מ שעתה הוא הזמן **"לשטוף"** את העולם עם הרבה "עשה טוב", ובמילא יתבטל הרע. ואפשר לומר כי מכיון שנמצאים עכשיו בעיקבתא דמשיחא, בימי ההכנה לביאת המשיח שטועמים כבר ומכניסים את הסדר שיהיה בזמן הגאולה, ולכן עתה שמים את הדגש על **העשה טוב!** ואז ממילא יידחה הרע ויהיה "אתהפכא חשוכא לנהורא".

ולכן ברמב"ם הסדר הוא קודם הלכות **אישות** שזהו עשה טוב, ואז ממילא מתבטל הרע – **גירושין**; כי הרמב"ם הוא ספר ההכנה לביאת המשיח, כי זה הספר היחידי שפוסק להלכה איך יהיה ההלכות בזמן מלך המשיח, וזהו הסיום של כל ספר "משנה תורה", שמורה שזהו המטרה והתכלית של כל התורה והמצוות, **"להביא לימות המשיח"**! ואלי לכן ברמב"ם הסדר הוא כנ"ל קודם "עשה טוב" (אישות) ואח"כ "סור מרע" (גירושין), כי כן הסדר העיקרי לעת"ל.

מ"ב מסעות

ה. וזהו גם ע"פ חסידות התוכן של **"מסעי"** כנ"ל ההוספה בעניני תורה ומצוות ובעשה טוב באופן של "הלוך ונסוע", וכמ"ש¹⁹: **"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים ששואלים במאמרי חסידות (מתחיל בליקוטי תורה עה"פ) שיציאת מצרים היתה מסע אחד שיצאו מגבול מצרים אל חוף למצרים, ולמה אומר "מסעי" - לשון רבים?**

ומבואר בחסידות שכל עבודת בני ישראל מאז יציאת מצרים נקראת **"יציאת מצרים"** גם בחיים הפרטיים של האדם שיוצא מה"מיצרים" הפרטיים שלו; ההגבלות והמיצרים של היצר הרע והנפש הבהמית ובמשך החיים עובר שינויים ומצבים שונים כמו **המ"ב מסעות**, וגם בחיים הכלליים של כלל ישראל עוברים **מ"ב מסעות**, שהם יציאת מצרים הכללית, כמו במדבר שהיו מ"ב מסעות עד ביאתם ל"ארץ נושבת" ארץ ישראל, שהם כולם, כל המסעות, חלק והמשך ליציאת מצרים.

וכך גם כל התקופות של עם ישראל, הם מתחלקים **למ"ב מסעות**, עד יציאתם מהגלות אל הגאולה השלמה בארץ ישראל על ידי מלך המשיח, וכמו שנאמר כאן בפרשה, במסע המ"ב והאחרון שבאו לארץ ישראל²⁰: "ויחנו בערבות מואב על **ירדן ירחו"**; ואומרים חז"ל²¹ שקאי על מלך המשיח **"דמורח ודאין"** [וי"ל שאולי זה גם מלשון **ודאי**; שע"י שהמשיח מריח, ואז הוא **דן** באופן **ודאי** שאין לו ספקות, ויודע בודאי את המצב].

ומדובר כאן שביאת המשיח הוא מסע **המ"ב**. וי"ל שזהו ר"ת ביאת משיח [ע"פ מה שאמר כ"ק אד"ש מה"מ שראשי תיבות של

שנת ה'תשמ"ב; ה"י תהא שנת ביאת משיח].
שלימות הנישואין בביאת המשיח!

ו. והרי **"אישות"** גם מורה על ביאת המשיח והגאולה; כי אז תהיה **שלימות** האישות והנישואין של הקב"ה עם כנסת ישראל. וזוהי ההשגחה פרטית **הנפלאה**; שאת הלכות אישות לומדים בפרשת מסעי שמורה על כל המסעות עד ביאת המשיח והנישואין של עם ישראל עם הקב"ה [ובפרט בימי "בין המצרים" שיהפכו לשמחה בביאת המשיח והגאולה] ואז תתקיים הנבואה הגדולה²² "עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות וכו'", כן תהיה לנו במהרה בימינו, מי"ד ממ"ש, נאו!

אלה הדברים – דברי תוכחות

ז. כפי שכתבנו ענין **הגירושין** הוא "סור מרע" ודחייתו, וקשור לפרשת **"דברים"**, כפי שאומר רש"י על הפסוק הראשון²³: **"אלה הדברים"**. לפי²⁴ שהן דברי **תוכחות** [וכן בתרגום אונקלוס ובתרגום יונתן בן עוזיאל], ומנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום וכו'". וה"שי למורא" מבאר זאת ע"פ ה"גור אריה" בדיוקו של רש"י למה לא נאמר כרגיל "וידבר משה אל כל ישראל" אלא **"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל"**, ומבאר שזהו לשון תוכחה, כמ"ש רש"י עה"פ **"דברי קהלת"**, שכל מקום שנאמר **"דברים"** הוא "דברי תוכחה" – "דברי ירמיהו", "דברי קהלת".

ותוכן "דברי תוכחות" הוא דחיית ו"סור מרע" וביטולו. ומתאים לזמן שמתחילים הלכות גירושין בער"ח מנחם-אב, ומסיימים בימים הסמוכים לתשעה (ל' תשועה) באב, שהופכים את ימי "בין המצרים" ותשעת הימים לימי שמחה ע"י המשיח והגאולה, וכן מבטלים הגירושין והגלות ומחזיר הקב"ה גרושתו לימי הגאולה השלמה, מי"ד ממ"ש, נאו!

"תקות" חוט השני¹⁵

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. **אישות וגירושין – עשה טוב וסור מרע, מטות – סור מרע, מסעי – עשה טוב.**
- ב. **שלימות האישות והנישואין של הקב"ה וישראל בגאולה השלמה, שמחזיר גרושתו היא הגאולה, אלה מסעי – מ"ב מסעות לארץ ישראל והגאולה ע"י משיח, וימים אלה יהפכו לימי הגאולה ע"י המשיח.**

* * *

להוסיף יין, שלא יהיה פגום!

סיפר לי המשפיע הרה"ת שלום שיחי' האריטונוב ששמע כמה פעמים מהרה"ח משה זצ"ל גראנער:
פעם אחרי סעודת יום טוב בבית כ"ק הרבי הקודם (בשנים שאחרי הסתלקותו) ערכו את השולחן גם לרבי הקודם ומזוגו הכוס לקידוש, ואחרי הסעודה משהו רצה למזוג היין מהגביע של הרבי הקודם חזרה לבקבוק. וכ"ק אד"ש מה"מ אמר לו: "הרי זה פגום, וצריך להוסיף יין". לפני ששופך לבקבוק!... למרות שבעיני בשר לא ראו ששתו ונחסר מהכוס...

22 ירמיהו לג י-יא.

23 דברים א, א.

24 ספרי.

17 שבת כא, ב.

18 לך יב, ט.

19 מסעי לג, א.

20 לג, מח.

21 סנהדרין צג, ב.

השלמה לגליון הקודם (מס' 206) לסיום הלי' חנוכה

דובר שע"פ דעת ב"ש, שכמותם יפסקו לעת"ל בזמן המשיח והגאולה, ההוראה מ"נר חנוכה פוחת והולך"; שעוסקים בדחיית החושך שנתמעט מיום ליום ולכן מספיק כל יום פחות נרות, והוה כע' פרי החג שמתמעטים והולכים מיום ליום שמהם באה ההשפעה ל"שבעים אומות הגויים שמתמעטים והולכים, סימן כליה להם"25 כל' רש"י עה"פ בפרשת פינחס²⁶. ולהעיר שידוע ומקובל ש"חנוכה" – ר"ת: ח' נרות וכפרי החג.

מ"ב מסעות – ביאת משיח!

בקשר למ"ב שמרמוז על ביאת משיח, שכך אמר כ"ק אד"ש מה"מ בשנת ה'תשמ"ב: ר"ת – ה' תהא שנת ביאת משיח [והרבי הדגיש שיבטאו גם את ה' תהא וכו']]. בסוף שנת תשמ"ב אמר כ"ק אד"ש מה"מ שהר"ת של ה'תשמ"ג: ה' תהא שנת גאולת משיח; וביאר שנוסף לר"ת של השנה שעברה מ"ב – ביאת משיח, השנה יתוסף גם; גאולת משיח! וכנראה שאד"ש אומר שלא אומרים ח"ו שהר"ת של השנה החולפת לא התממש, אלא שאז היה כבר התחלה ושלב נוסף בביאת המשיח, והשנה יתוסף לגאולת משיח [וכידוע שהרבי התחיל את הר"ת של השנה אחרי ובקשר למבצע ס"ת הכללי, שהיה התחלה ושלב בביאת משיח, וכמו שכתב כ"ק אד"ש מה"מ (בכתב יד קודש) לעורך העידוכן של תולדות כ"ק אד"ש מה"מ, הרה"ת יוסף יצחק (ברש"ז) הלוי שיחי' שגלוב (הודפס במבוא ל"היום יום" עמ' 24) שמצות כתיבת ס"ת היא המצוה האחרונה במנין המצוות הכתובה בתורה (בפרשת וילך) אם לא מונים את מצות ברכת התורה בפסוק "כי שם הוי' אקרא" בפרשת האזינו: "ויש מקשרים זה עם סיום וקץ הגלות. ובכמה ספרים שנת תשמ"ב היא שנת הקץ. ופוק חזי מאי עמא דבר. ה'תשמ"ב – ה' תהא שנת ביאת משיח".

המנהיגים הטובים של סאמארקאנד!

כשהגיע הרה"ת דוד שיחי' רסקין פעם ראשונה ל-770 לפני ההסתלקות של האדמו"ר הקודם, הם באו כמה בחורים מרוסיה שהיו תקופה בישיבת תומכי תמימים בברינוא ולמדו אצל המשפיע הרה"ח ר' ניסן ז"ל נעמענאווי, והם נכנסו ל"יחידות" האחרונה אצל הרבי הקודם לפני שבת ההסתלקות יו"ד שבט. לפני ה"יחידות" נכנסו אל כ"ק אד"ש מה"מ להדרכה והכנה ל"יחידות". ובין הדברים אמר להם כ"ק אד"ש; (א) גם בחורים שיכנסו ל"יחידות" עם גארטל שיחגרו מתחת למעיל, ואד"ש הראה להם שגם הוא כל הזמן חגור בגארטל מתחת לכתונת. (ב) הרבי אמר להם: "תראו להביא ולהנהיג פה את המנהיגים הטובים של סאמארקאנד!...". ולאחר זמן הסביר להם אד"ש כוונתו; לראות להדר במצוות ובכשרות בהקפדה יתירה [סאמארקאנד היתה עיר בבורכה אליה גלו הרבה מאנ"ש והתמימים ברוסיה, מכיוון ששם היה קל יותר בקיום הת"מ כי היתה פחות ביקורת ורדיפה, ושם שמרו אנ"ש והידרו בכל ההלכות והמנהגים]; כשקונים בשר או עוף, לא לקנות סתם עם הכשר גם מהודר, אלא לבד לבדוק מיהו השוחט והבודק והמנגק ומי הכשיר את הבשר. וכשקונים ציצית לא לסמוך על הכשר אפילו מהודר, אלא לבד לבדוק מי עשה הציצית. וכשקונים תפילין לבד לבדוק ולעקוב מיהו ה"בתיים מאכער" ומיהו הסופר הכותב שיהיה ירא שמים וחסיד.

והיה מחניך קדוש!

בפרשיות אלו, בלק, פינחס, מטות, מדובר על חשיבות ענין הצניעות והחומר הנורא בפריצת גדרי הצניעות והקנאות של פינחס והמלחמה עד כדי מסירת נפש על ענין הצניעות ובפורצים את הגדרים (וכן המלחמה ב"מדן"

ובמחלוקת כפי שכתבנו לעיל בגליון שרבותינו אומרים דהא בהא תליא, שאם אנשים מלאים ודואגים לתאוה, זה מביא מחלוקות).

וע"כ הצעתנו שהשבוע שהוקם ונתמנו "ועד הקהל" החדש לקראון הייטס – "כאן ציוה הוי' את הברכה", שיחד עם דאגתם לצרכים הגשמיים ולרווחת תושבי השכונה, שיקימו וימנו גם ועד מיוחד לתיקון הענינים הרוחניים כחינוך, ובעיקר בעניני הצניעות, לחקור ולקבוע המצב ולעשות תקנות חזקות ומקיפות בזה, המחייבות כל בית אב וכל אחד ואחת, כפי שהדבר נהוג בתקנות הקהל ותקנות בית הכנסת בקהילות ישראל הכשרים. וגם הועד היוצא צריכים לעזור להם בזה, כמו שאמר כ"ק אד"ש כשעשו את הבחירות בפעם הראשונה לוועד הקהל וועד השכונה, שעד שהועד הנבחר החדש לא יתפקד במלואם, הועד היוצא חייב להמשיך לתפקד ולעזור עד שיתבססו הועד החדש, ואין להם רשות להיפטר מזה.

וזו זכות קדושה וחוב גדול על הנהלת הקהל, וגם על רבני הבד"צ שליט"א דקראון הייטס, לעקוב אחרי"ז ולהבטיח שיהיו וועדות ועסקנים שלא ירפו ויראו שהצניעות תהיה בהידור הגדול ביותר.

ולא ח"ו רק ע"פ הדין, כמ"ש חז"ל "לא חרבה ירושלים, אלא שנהגו ביניהם ע"פ דין תורה", אלא צריך להיות הכל לפני משורת הדין ובהידור גדול, כך שנעשה קידוש שם שמים ושם קראון הייטס, ושם אד"ש מה"מ.

ואומרים המשפיעים האמיתיים והרציניים, שבכלל בתקופתנו ובפרט בימי הקיץ, לא לצאת לרחוב רק אם זה חיוני ומוכרח ממש, ואחרת זה בגדר הדין בחז"ל "אי איכא דרכא אחרינא" שאסור ממש ללכת במקום שעלולים לראות ענינים לא צנועים ח"ו, ובאם מוכרחים לצאת, אם יש דרך קצרה, חייבים ללכת בקצרה!

ואחרת עוברים על הלאו ד"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם", ועה"פ (תצא כג, י): "כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע", אומר ה"בעל הטורים": "ונשמרת. בגימטריא אין להסתכל באישה כלל", היינו שאם יש אפשרות, לא לראות ולהסתכל כי היא עבירה גדולה, ובפרט כשיש תלבושת לא צנועה.

והמשפיע שלנו בארה"ק הרה"ח שלמה חיים ז"ל קסלמן, כשלמדו בתניא פרק י' על מואס ברע בתכלית, סיפר כל פעם דוגמא ע"ז, שאצל א' הצדיקים מתלמידי הבעש"ט אם באה וראה אישה לא צנועה, היה מקיא בפועל ממש. וכפי שכבר כתבנו, ענין זה נוגע גם לשלמות ובטחון הגשמי של השכונה, וכפי שנאמר בהמשך הפרשה הנ"ל (תצא כג, טו): "כי הוי' אלוך מתהלך בקרב מחנך, להצילך ולתת אויבך לפניך, והיה מחניך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

והדבר נוגע גם לבטחון ולשלמות הארץ, וכפי שאמר אד"ש כשהתחיל לדבר בהתועדויות ברבים על מצב וחיוק שכונת קראון הייטס בשיחת ש"פ שמיני ה'תשכ"ט [אמר ענינים שמיימיים; "דער רבי מאכט מופתים אויפן אוהל!" ואז אמר] שהסיבה שבארץ ישראל רוצים למסור שטחים [אז עוד לא מסרו בפועל] היא בגלל שבקראון הייטס מכרו בתים לגויים. היינו שיש השפעה מכאן.

וע"י שנחזק את המצב הגשמי והרוחני נזכה לראות בשלימות הארץ במלואה, עד באופן "ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד וחרב לא תעבור בארצכם", וכמשאחו"ל "אפילו חרב של שלום", ומ"ש "ורדפתם את אויביכם, ונפלו אויביכם לפניכם לחרב" יהיה בארצות האויב, ובנו יקויים "ואולך אתכם קוממיות!" כמו שאומר רש"י: "בקומה זקופה!", ומסביר אד"ש שמוסב על מלך המשיח, שיבוא ויגאלנו מ"ד ממ"ש, נאו!

לכות

הרה"ח בצלאל ראובן שיחי' מלסקו

לברכה והצלחה לו ולבני משפחתו שיחיו בכל הענינים בגשמיות וברוחניות מתוך הרחבה בריאות אושר ושמחה תמיד כל הימים, וירו שפע נחת יהודי חסידותי מכל יוצאי חלציהם ויזכו לקבלת פני משיח צדקנו והגאולה השלימה מי"ד ממי"ש, נאו!

(דברים שטאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכניס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!